

1255 г. Колушица
Централна избирателна комисия
вх. № 17-Р-20-20/06.10.16

**ЧРЕЗ
ЦЕНТРАЛНАТА ИЗБИРАТЕЛНА
КОМИСИЯ
ДО
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН
СЪД**

ЖАЛБА

срещу

Решение № 3707-НР/03.10.2016 на
Централната избирателна комисия,

С искане за обявяване на нищожност

От: "Гласове.ком" ЕООД, с ЕИК:
201513755 – доставчик на медийна услуга
по смисъла на § 1, т. 15 и 16 от
Допълнителните разпоредби на Изборния
кодекс,

Адрес: гр.

Тел: +

e-mail: glasove@gmail.com

Представяван от: Явор Илиев Дачков, с
ЕГН

Правно основание: чл. 149, ал. 5 от АПК,
във връзка с чл. 58 от ИК.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

На основание чл. 149, ал. 5 от Административнопроцесуалния кодекс *(наричан по-долу АПК)*, във връзка с чл. 58 от Изборния кодекс *(наричан по-долу ИК)* оспорваме

Решение № 3707-НР/03.10.2016 на Централната изборителна комисия с искане за обявяване на нищожност.

I. Предмет на Решение № 3707-НР/03.10.2016 на Централната изборителна комисия:

Със свое Решение № 3707-НР/03.10.2016 */наричано по-долу „процесното решение“*, Централната изборителна комисия урежда реда за предоставянето и разходването на средствата за медийни пакети в националния референдум на 6 ноември 2016 г

С т. 9 от процесното решение ЦИК дефинира понятието „медийна услуга“ - „създаването и разпространението на информация и съдържание, предназначени за значителна част от аудиторията и с ясно въздействие върху нея, независимо от средствата и технологията, използвани за предаването им.“ По-нататък в същата т. 9 от процесното решение, ЦИК постановява, че за целите на настоящото решение медийни услуги са:

- а) печатни медии – вестници, списания и други периодични издания с национален тираж;
- б) обществените и търговските електронни медии с национален обхват – лицензираните или регистрираните обществени или търговски доставчици на аудио-визуални медийни услуги или радиоуслуги с национален обхват.

С т. 13 от процесното решение ЦИК постановява, че доставчиците на медийни услуги по двустранния договор следва да са регистрирани до 22 март 2016 г.

II. Правен интерес от оспорване на процесното решение:

“Гласове.ком” ЕООД е доставчик на медийни услуги по смисъла на § 1, т. 15 и 16 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс, а именно – юридическо лице, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Предоставяните медийни услуги от “Гласове.ком” ЕООД са онлайн новинарски услуги чрез електронно издание – glasove.com (§ 1, т. 15, б. „б.“, „бб“ от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс).

Предвид на това, че процесуалноправният интерес е положителна процесуална предпоставка от категорията на абсолютните, то за преценката на правния интерес е от значение моментът, в който пряко и непосредствено се засягат интересите на лицата. Описаните по-долу основания за нищожност извеждат тежки пороци до степен, която прави невъзможно съществуването на процесното решение, което, въпреки нищожния си характер, създава една привидност на правни последици, които засягат “Гласове.ком” ЕООД като доставчик на медийни услуги, и в този смисъл “Гласове.ком” ЕООД като заинтересовано лице има интерес да отстрани.

III. Основания за нищожност на процесното решение:

1. Липса на компетентност:

За да е законосъобразен, административният акт трябва да е издаден от компетентен орган. Административният орган трябва да е компетентен и по материя, и по място, и по степен. Съответно на това некомпетентността може да бъде материална (предметна), териториална и по степен. Без значение от вида некомпетентност в мотивите на Тълкувателно решение № 2 от 1991 г. на ОСГК на Върховния съд, съдът е приел и обобщил, че „всяка некомпетентност води до нищожност“.

Компетентността е винаги нормативно определена, като при изпълнение на своите правомощия, административният орган следва да осъществява своите действия и да изразява своите волеизявление в предписаните от закона рамки. Всеки акт, изразен извън нормативно определените граници е акт, издаден извън компетенциите на административния орган, който порок води до нищожност.

С оглед горното, компетентността по материя се изразява в нормативно установената възможност на всеки административен орган да осъществява държавно управление в определена сфера на обществения живот.

Централната избирателна комисия, като независим държавен орган за произвеждане на всички видове избори, създаден със специален закон, извлича своята материална компетентност от разпоредбата на чл. 57 от ИК.

По силата на специалния Закон за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление /наричан по-надолу ЗПУГДВМС/, Централната избирателна комисия изпълнява функциите на Централна комисия за произвеждане на национален референдум.

В чл. 16, ал. 3 о ЗПУГДВМС партиите, коалициите и инициативните комитети по ал. 2, които нямат право на държавна субсидия по Закона за политическите партии, имат право на средства за медийни пакети в размер на 40 000 лв., които се предоставят и разходват по реда на чл. 178 от Изборния кодекс.

Нормата на § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС е препащаща по същността си. Съгласно посоченото, за всички неуредени въпроси относно произвеждането на национален и местен референдум се прилагат съответните разпоредби на ИК.

По отношение на доставчиците на медийни услуги и медийните пакети Изборният кодекс е въвел принцип на равнопоставеност на всички видове доставчици на медийни услуги независимо от техния териториален обхват, вид на медията – телевизия, радио, вестник или онлайн издание. Изборният кодекс не въвежда и ограничения за срока, в който трябва да бъдат регистрирани доставчиците на медийни услуги.

Предвид горното, компетентността на ЦИК във връзка с произвеждането на референдум, а в конкретния случай за националния референдум на 06.11.2016 г., насрочен с Указ № 279/08.08.2016 г. на Президента на Република България, е ограничена от посочените разпоредби на ЗПУГДВМС и съответните приложими разпоредби на ИК по смисъла на § 2 от ПЗР на ИК.

Предвид горното, процесното решение е издадено от некомпетентен орган, който порок е тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта. Това създава необходимостта от обявяването на неговата нищожност.

2. Противоречие с материалноправните разпоредби:

Т. 9 и т. 13 от процесното решение противоречат на § 1, т. 15 и т. 16 от Допълнителните разпоредби на Изборния кодекс, защото:

- В цитираните разпоредби на Изборния кодекс е въведена равнопоставеност на всички видове доставчици на медийни услуги – телевизии, радиа, печатни издания и онлайн новинарски услуги. Изборният кодекс не въвежда ограничения нито за териториалния обхват на доставчиците на медийни услуги, нито за срока на съществуването им.
- С т. 9 и т. 13 от процесното решение в нарушение на Изборния кодекс са въведени ограничения за медийния пазар – изключени са регионалните медии и онлайн новинарските услуги. Наред с това е въведено ограничение, което също не намира опора в Изборния кодекс – в т. 13 от решението на ЦИК се постановява, че доставчиците на медийни услуги по двустранния договор следва да са регистрирани до 22 март 2016 г. Този срок е определен от ЦИК произволно без оглед на законовите изисквания и води до ограничаване на свободния медиен пазар по административен път.
- Изваждането на регионалните медии и онлайн новинарските услуги от възможността да отразяват информационно-разяснителната кампания за националния референдум на 6 ноември 2016 г., съставлява нарушение на чл. 19, ал. 2 от Конституцията относно еднаквите правни условия за стопанска дейност. Рекламната дейност е тип стопанска дейност, а договарянето между правоимащите партии, коалиции и инициативни комитети, съгласно изборния кодекс е свободно.

Всяка партия, коалиция или инициативен комитет, които имат право на медиен пакет могат да преценяват с кои доставчици на медийни услуги да осъществяват информационно-разяснителната кампания и да договорят с двустранни договори рекламни съответни предвидени в Изборния кодекс рекламни форми. Изборът на доставчик на медийна услуга е суверенно право на носителя на правото на медиен пакет – партията, коалицията или инициативния комитет. ЦИК не може да упражнява селективен подход или да преценява кои доставчици на медийни услуги за „правилни“ или „неправилни“. Политическите субекти имат гарантирано от Изборния кодекс право на свободен избор на медийни партньори и този избор е част от правото на изразяване и останалите информационни правата, гарантирани от Конституцията в чл. 39, 40 и 41. С процесното решение, ЦИК, като административен орган, въвежда по свое усмотрение ограничения на медийния пазар и на правото на изразяване на представителите на партии, коалиции и инициативни комитети.

- Процесното решение противоречи и на чл. 101-106 от Договора за функциониране на ЕС, които въвеждат забрана за злоупотреба с господстващо положение, която се изразява в прилагане на различни условия за еквивалентни сделки с други търговски партньори, като ги поставя в сравнително по-неблагоприятно положение. С процесното решение, ЦИК като административен орган целенасочено и в противоречие с Изборния кодекс въвежда различни условия за доставчиците на медийни услуги.
- С процесното решение е нарушен и чл. 178, ал. 5 от Изборния кодекс, който предвижда, че ЦИК, съгласувано с министъра на финансите, определя реда за предоставянето и разходването на средствата за медийните пакети. ЦИК няма правомощие да определя кои доставчици на медийни услуги могат да участват в информационно-разяснителна кампания чрез медийни пакети, доколкото Изборният кодекс не въвежда ограничения. Правото да избират, преценяват и решават с кои и какви доставчици на медийни услуги да работят принадлежи на партиите, коалиции и инициативните комитети. Този тип държавно субсидиране – чрез медиен пакет - се предоставя на регистрираните за участие в информационно-разяснителната кампания субекти, които отговарят на законовите изисквания. ЦИК не може да се намесва в преценката по какъв начин, тоест с кои и какви доставчици на медийни услуги, да бъдат разходвани средствата по медийни пакети. Както изрично е посочено в чл. 178, ал. 1 и 2 тези средства се предоставят на партиите, коалициите и инициативните комитети, а не на ЦИК. Съгласно Изборният кодекс ЦИК е компетентна да следи единствено за законосъобразността на сключените двустранни договори между политическите субекти и доставчиците на медийни услуги, след това и тяхното изпълнение – дали са излъчени, респ. публикувани съответните предвидени в договорите рекламни форми. ЦИК не е компетентна да

преценява по целесъобразност дали даден доставчик на медийна услуга може или не може да участва в информационно-разяснителната кампания.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Предвид гореописаното, моля на основание чл. 58 от ИК да обявите нищожността на Решение 3707-НР/03.10.2016 на Централната изборителна комисия, поради липса на компетентност, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моля, при условия на евентуалност, в случай, че не прогласите нищожността на процесното решение, да отмените Решение 3707-НР/03.10.2016 на Централната изборителна комисия като незаконосъобразно.

IV. Доказателствени искания:

Моля, ЦИК да представят административната преписка по издаване на Решение 3707-НР/03.10.2016

V. Други искания:

Моля да ни бъдат присъдени направените по делото разноски.

Приложение: Решение 3707-НР/03.10.2016 г. на Централната изборителна комисия;

4.10.2016 г.

гр. София

С уважение:

Явор Илиев Дачков

управител на "Гласове.ком" ЕООД

